

Y. Sreznevskoho. Sankt-Peterburh : Tipohrafiya Ymp. Akad. nauk, 1863. 1299 s.

20. Taranovskiy K. *Forms of panslavic poetry in The Old Russian literature X–XVIII* [Formu obshcheslavianskoho stykha v drevnerusskoi lyterature X–XVIII vv.]. American Contributions to the Sixth International Congress of Slavists. Prague, 1968. August 7–13. Vol. 1. Linguistic Contributions. Mouton, 1968. P. 1–3.

21. Uspenskiy B.A. *History of the Russian literary language XI–XVII* [Ystoryia russkoho lyteraturnoho yazuka (XI–XVII vv.)]. 3-e yzd., yspr. y dop. Moskva : Aspekt Press, 2002. 558 s.

22. Shchepkyn V.N. *The Textbook on Russian paleography* [Uchebnyk russkoi paleohrafiy]. Moskva : Nauka, 1967. 224 s.

Дата надходження до редакції – 14.03.2018 р.

Дата затвердження редакцією – 26.04.2018 р.

УДК 811. 161.2:81'374

DOI: <https://doi.org/10.17721/APULTP.2018.36.37-48>

Овсейчик С.В.

ВАРІАНТНІСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Анотація. *Варіантність є однією з найбільш досліджуваних категорій сучасної лінгвістики, що пояснюється внутрішнім прагненням мови до постійного розвитку, і, відповідно, до постійних змін. Варіантність, у свою чергу, є формою існування предметів та явищ навколишньої дійсності, зокрема й наукових понять, що визначає закони їхнього функціонування та взаємодії. У статті акцентується увага на важливості наукового філологічного опрацювання мистецької термінології – галузі знань, що в сучасних умовах бурхливо розвивається, набуваючи нових значень та форм. Розглянуто терміни-варіанти мистецької термінології, кодифіковані в українських фахових словниках. Вибір джерел зумовлено тим, що у в аналізованих словниках представлені сучасні знання з мистецтва,*

якими володіє людство у наш час. Саме словники відіграють значну роль у нормалізації мови, у піднесенні мовної культури, зокрема й серед фахівців, тому вони є вдачним матеріалом для аналізу варіантності в українській мистецькій термінології. Проаналізовано фонематичні, словотвірні, морфолого-фонематичні варіанти спеціальних одиниць. Визначено особливості їх адаптації в українській мові. З'ясовано, що серед причин виникнення фонематичних термінів-варіантів аналізованої термінології переважає тенденція до полегшення артикуляції засвоєного терміна; поява словотвірних термінів-варіантів зумовлена наявністю в українській мові різних словотвірних моделей та пошуком форм термінів, що найбільшою мірою відповідають сучасним продуктивним моделям термінотворення; функціонування морфолого-фонематичних термінів-варіантів пояснюється різним ступенем граматичної адаптації іншомовних мистецьких термінів. Також простежується дія аналогії, що властива усім трьом згаданим різновидам варіантності. Загалом, у статті йдеться про варіантність як один із актуальних процесів в упорядкуванні та стандартизації української мистецької термінології; визначено її суть та особливості реалізації у мові мистецтва.

Ключові слова: українська мова, варіантність, термін, термін-варіант, українська мистецька термінологія.

Інформація про автора: Овсейчик Станіслава Володимирівна – кандидат філологічних наук; асистент кафедри стилістики та мовної комунікації; Інститут філології; Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Електронна адреса: stanislavaovs@gmail.com.

Stanislava V. Ovseichyk

VARIATION IN UKRAINIAN ART TERMINOLOGY

Abstract. The article deals with the variant terms in normative aspect codified in Ukrainian art lexicography of the 21st century. Dictionary codification of variant terms indicates changing in the language and deliberate influence of the society on the development of terminological norm. Variation is a existence form of objects of the surrounding reality, in particular, of scientific concepts, which defines the laws of their function and interaction. The choice of sources is due to the fact that the selected dictionaries are represented modern art knowledge. Dictionaries play a

.....

significant role in the normalization of language, the spread of linguistic norms, and therefore they are a grateful and relevant material for the analysis of variation in the Ukrainian art terminology.

The article focuses on the importance of the scientific philological study of art terminology – the field of knowledge, which is rapidly developing in modern conditions, acquiring new meanings and forms. The variant terms of the art terminology, codified in Ukrainian special vocabulary, are analyzed. Three types of variant terms, phonemic, derivational and morphological-phonemic units, are fixed in the Ukrainian art terminology. It was found out that among the reasons for the occurrence of phonemic variant terms of the analyzed terminology tends to facilitate articulation of the learned term; the appearance of derivation of variant terms is conditioned by the presence of various derivative models in the Ukrainian language and the search for forms of terms that correspond most closely to modern productive models of term derivation; functioning of morphological-phonemic variant terms is explained by different degrees of grammatical adaptation of foreign-language art terms. It also traces the effect of an analogy inherent to all three of the varieties mentioned. In general, the article discusses the essence of the problem of terminological variation as one of the most relevant processes in the regulation and standardization of the Ukrainian art terminology.

Key words: Ukrainian language, variation, term, variant term, the Ukrainian art terminology.

Information about author: Ovseichyk Stanislava Volodumirivna – PhD; assistant of the department of stylistics and language communication; Institute of philology; Kyiv national Taras Shevchenko university.

E-mail: stanislavaovs@gmail.com.

Овсейчук С.В.

ВАРИАНТНОСТЬ В УКРАИНСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВА

Аннотация. Вариантность является одной из наиболее исследуемых категорий современной лингвистики, что объясняется внутренним стремлением языка к постоянному развитию, и, соответственно, к постоянным изменениям. Вариантность, в свою очередь, является формой существования предметов и явлений окружающей среды, в том числе и научных понятий, тем самым она определяет законы их функционирования и взаимодействия. В статье

акцентируется внимание на важности научного филологического исследования терминологии изобразительного искусства – области знаний, которая в современных условиях активно развивается, приобретая новые значения и формы. Изучены термины-варианты, кодифицированные в украинских специализированных словарях. Выбор источников исследования обусловлен тем, что в выбранных словарях представлены современные знания по искусству. Проанализированы фонематические, словообразовательные, морфолого-фонематическое варианты специальных единиц. Определены особенности их адаптации в украинском языке. Выяснено, что среди причин возникновения фонематических терминов-вариантов можно назвать тенденцию к облегчению артикуляции исходного термина; появление словообразовательных терминов-вариантов связано с наличием в украинском языке различных словообразовательных моделей и поиском форм терминов, наиболее соответствующих современным принципам и законам терминообразования; функционирование морфолого-фонематических терминов-вариантов объясняется разной степенью грамматической адаптации иноязычных терминов изобразительного искусства. Также в исследуемой терминологии украинского языка прослеживается действие аналогии, присущее всем трем упомянутым типам вариантности. В целом, в статье раскрыто понятие вариантности в терминологии, выделены типы терминов-вариантов терминологии изобразительного искусства, определены причины их возникновения и особенности их адаптации в украинском языке.

Ключевые слова: украинский язык, вариантность, термин, термин-вариант, терминология изобразительного искусства.

Информация про автора: Овсейчик Станислава Владимировна – кандидат филологических наук; ассистент кафедры стилистики и языковой коммуникации; Институт филологии; Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко.

Электронный адрес: stanislavaovs@gmail.com.

Сучасний етап культурного розвитку соціуму характеризується якісними змінами, зумовленими науково-технічними й суспільними перетвореннями. Прискорені темпи культурного й науково-технічного прогресу, інтенсивні дослідження в галузі мистецької проблематики й розроблення на їхній основі новітніх інтелектуальних технологій пізнання

дійсності супроводжуються входженням науки, техніки й мистецтва в усі сфери людської діяльності. Стрімка інтелектуальна еволюція людини, а також зміна економічної, політичної, культурної ситуації в країні, стрімкі соціокультурні перетворення, які по-новому впливають на комунікативні сфери, сприяють виникненню великої кількості по-новому інтерпретованих явищ, понять, об'єктів, породжують інші актуальні форми суспільних відносин між людьми, передусім у культурі. Своєю чергою величезний потік інформації та нових знань у сучасних умовах розвитку соціуму є потужним чинником появи мовних одиниць, зокрема й мистецько-термінологічних.

Термінологія української мови, як це і властиво високорозвиненим мовам, характеризується постійним розширенням свого складу. Дослідники-лінгвісти, працюючи з відповідними поняттями та категоріями, використовують різні за структурою і семантикою терміни, які потребують фахового аналізу в категоріях спеціальних наукових парадигм.

З цього погляду на увагу заслуговує мистецька термінологія, яка стрімко поширюється в культурному середовищі, впливає на масову свідомість і водночас становить динамічну терміносистему, співмірну за природою й функціональними характеристиками з іншими терміносистемами сучасної української літературної мови.

Термінологічна база образотворчого мистецтва кінця ХХ ст. – початку ХХІ ст. активно поповнюється, як відомо, новими термінами-словами та термінами-словосполученнями, вивчення структури та семантики яких сприятиме подальшій систематизації галузевих одиниць і створюватиме оптимальні передумови для укладання спеціалізованих фахових словників та посібників. Зауважимо, що дослідження варіантності термінів як одного з аспектів унормування сучасних українських терміносистем, є сьогодні надзвичайно актуальним. З цього погляду, українська мистецька терміносистема, незважаючи на продуктивність наукового термінознавства, ще не була об'єктом окремого комплексного аналізу й потребує, на нашу думку,

всебічного наукового опрацювання. Проте окремі аспекти мистецької термінології було висвітлено у працях І. Василяйко [2], Б. Михайлишина [5], Н. Поліщук [7], І. Хархан [9] та ін.

Метою нашої статті є аналіз особливостей реалізації варіантності в українській мистецькій термінології. Об'єктом дослідження постає система мистецьких термінів, зафіксована у відповідних українських лексикографічних джерелах. Предметом дослідження стали терміни-варіанти української мистецької термінології.

Варто відзначити, що у термінології обґрунтуванню засад теорії варіантності присвячені праці К. Авербуха, Л. Боярової, В. Даниленко, І. Кочан, В. Лейчика, О. Радченко та ін. Так, зокрема, І. Кочан визначає варіантність термінів як "множинність засобів вираження того самого значення", а тому, на думку дослідниці, "синоніми також можна вважати варіантами терміна" [3, с. 14]. Аналогічною є думка В. Лейчика, який вказує, що "термін – це у багатьох випадках – сукупність варіантів, а кожен варіант можна назвати термом. Варіанти термінів, що входять до сукупності термів, відрізняються один від одного окремими ознаками або функціями зі збереженням тотожності сутності цих об'єктів" [4, с. 74–75]. Проте деякі дослідники тлумачать поняття *варіантність* інакше. Так, зокрема, Т. Михайлова, О. Радченко під термінами-варіантами розуміють "тотожні за значенням спільнокореневі термінологічні одиниці, що розрізняються деякими розбіжностями знакової форми в межах того самого домінанта: місцем наголосу, фонемами, афіксами або їхнім поєднанням" [6, с. 79–80; 8, с. 118]. На наш погляд, такий підхід є логічним, і дозволяє розрізнити синонімію та варіантність.

Терміни-варіанти в нашому аналізі розуміємо як спільнокореневі мовні одиниці з однаковою планом змісту, що мають певні модифікації плану вираження і реалізуються в українській мистецькій термінології в таких різновидах:

1. *Фонематичні терміни-варіанти*. Як стверджує Л. Боярова, цей різновид варіації полягає у тому, що фонема втрачає фонологічне протиставлення, зберігаючи свої фізіолого-акустичні ознаки й маючи дистинктивне значення, а отже, не

виконує смислорозрізнювальної функції [1, с. 191]. До цього різновиду варіантів відносимо й терміни, що різняться кількістю фонем (*андеграунд, андерграунд* [ОМ-ЕІС, с. 28]; *вохра, охра* [ДУМ, с. 133]; *долман, долман* [ДУМ, с. 213]; *заболонь, оболонь* [ДУМ, с. 239]; *кіч, кітч* [ОМ-ЕІС, с. 223]; *кшитор, титор* [ОМ-ЕІС, с. 246]; *перформенс, перфоменс* [ОМ-ЕІС, с. 350]; *сграфіто, графіто* [МКТС, с. 168] та ін.).

Зауважимо, що фонематичні варіанти мають як іншомовні мистецькі терміни (*акант, аканф* [МКТС, с. 16]; *алфіс, алфіш* [ОМ-ЕІС, с. 20]; *антитема, антифема* [ОМ-ЕІС, с. 32]; *бідермаєр, бідермесер* [ОМ-ЕІС, с. 67]; *блінд, блінт* [ОМ-ЕІС, с. 72]; *кратер, кратир* [ДУМ, с. 350]; *кустодія, кустодій* [ОМ-ЕІС, с. 250]; *маскарон, маскерон* [ОМ-ЕІС, с. 275]; *абрис, обрис* [ОМ-ЕІС, с. 7] та ін.), так і терміни автохтонного походження (*вуйош, вуйш* [ДУМ, с. 134]; *гердан, гардан* [ДУМ, с. 147]; *дзбан, жбан* [ДУМ, с. 205]; *керсетка, корсетка* [ДУМ, с. 297]; *клепанья, клипанья* [ДУМ, с. 322]; *кужівка, кужілка* [ДУМ, с. 359]; *макітра, макотра* [ОМ-ЕІС, с. 268]; *лоцення, лоціння* [ОМ-ЕІС, с. 261], *луження, лудження* [ОМ-ЕІС, с. 262] та ін.).

2. *Словотвірні терміни-варіанти*. Це форми того самого терміна, які відрізняються морфемною структурою за умови спільного кореня, лексичного та граматичного значень. В українській мистецькій термінології зафіксовано словотвірні варіанти іншомовних одиниць (*анод, анодос* [ОМ-ЕІС, с. 29]; *аномалія, аномальність* [ОМ-ЕІС, с. 30]; *варіативність, варіабельність* [ОМ-ЕІС, с. 89]; *наративність, нарація* [ОМ-ЕІС, с. 307]; *жад, жадеїт* [ДУМ, с. 234]; *калам, каламус* [ОМ-ЕІС, с. 208]; *подій, подіум* [МКТС, с. 139] та ін.) та власне українських термінів (*вибілювання, відбілювання* [ОМ-ЕІС, с. 95]; *довбання, видовбування* [ДУМ-2, с. 213]; *глек, глечик* [ОМ-ЕІС, с. 131]; *викладання, викладанка* [ДУМ-2, с. 105]; *куманець, куман* [ДУМ-2, с. 359]; *мереживання, мереження* [ОМ-ЕІС, с. 270]; *плетіння, плетиво* [ОМ-ЕІС, с. 358]; *обруб, обрубовка* [ОМ-ЕІС, с. 327]; *набійка, набивка* [МКТС, с. 110]; *ливар, ливарник* [ОМ-ЕІС, с. 254]; *насічка, насікання* [ОМ-ЕІС, с. 311].

3. *Морфолого-фонематичні терміни-варіанти*. У фахових термінологічних словниках кодифіковано також варіанти, що різняться родом, і змінення цієї категорії стосується того компонента слова, який має граматичне значення (в аналізованих мистецьких термінах це закінчення). Варіювання закінчення зумовлює зміну категорії терміна, що змінює тип відміни й характер узгодження з цим словом. Погоджуємося з думками Л. Боярової та Н. Хруцької про те, що зміна роду терміна пов'язана з певною трансформацією мовної одиниці, а саме з наявністю/відсутністю фонем в її плані вираження, то варіанти різняться не лише родовою характеристикою, але й кількісним складом звукових типів, тому такі модифікації слів слід кваліфікувати саме як морфолого-фонематичні, а не просто як морфологічні варіанти [1; 10]. В аналізованій українській терміносистемі такий різновид варіантності представлений здебільшого запозиченими одиницями, пор.: *абак*, *абака* (верхня частина капітелі колони, що має форму чотирикутної плити) [ОМ-ЕІС, с. 6]; *азулеж*, *азулежо* (португальські розписні порцелянові плитки яскраво-блакитного кольору або з розписом синім кобальтом по білому тлу) [ОМ-ЕІС, с. 14]; *альбарелі*, *альбарело* (вид виробів розписної італійської майоліки доби Відродження XV-XVI ст.) [ОМ-ЕІС, с. 20]; *метоп*, *метопа* (прямокутна кам'яна плита, часто прикрашена рельєфними зображеннями) [МКТС, с. 101]; *люнет*, *люнета* (арочний проріз у склепінні або стіні, обмежений горизонталлю) [ОМ-ЕІС, с. 263]; *пінака*, *пінакс* (давньогрецька розмальована плитка) [ОМ-ЕІС, с. 354]; *сангіна*, *сангін* (олівці для малювання у вигляді паличок червоного або червоно-брунатного кольору) [МКТС, с. 166]; *стека*, *стек* (інструмент скульптора, який використовується під час ліплення з глини та ін. м'яких матеріалів) [МКТС, с. 174] та ін.

Акцентні та орфографічні терміни-варіанти в досліджуваних джерелах не виявлено. Цей факт дозволяє стверджувати, що ці різновиди варіантності не властиві українській мистецькій термінології.

Підсумовуючи, зазначимо, що серед причин виникнення фонематичних термінів-варіантів аналізованої термінології

.....

можна назвати тенденцію до полегшення артикуляції (*інокопь, інакопь* [ОМ-ЕІС, с. 201]; *клаузула, клаузура* [ОМ-ЕІС, с. 201]; *ктитор, титор* [ОМ-ЕІС, с. 246]) та вплив територіальних діалектів (*дзбан, жбан* [МКТС, с. 205]; *корсетка, керсетка* [МКТС, с. 341]; *кужівка, кужілка* [МКТС, с. 359]).

Поява словотвірних термінів-варіантів зумовлена наявністю в українській мові різних словотвірних моделей та пошуком форм термінів, що найбільшою мірою відповідають сучасним продуктивним моделям термінотворення, пор.: *грунтовка, ґрунтування* [ОМ-ЕІС, с. 147]; *дамаскування, дамаскінаж* [ОМ-ЕІС, с. 150]; *дифівка, дивування* [ОМ-ЕІС, с. 160], *корегування, коректура* [ОМ-ЕІС, с. 232] та ін.

Функціонування морфолого-фонематичних термінів-варіантів пояснюється різним ступенем граматичної адаптації іншомовних мистецьких термінів (*багет, багета* [ОМ-ЕІС, с. 231]; *клуазон, клуазоне* [ОМ-ЕІС, с. 231] та ін.). Також варто назвати дію аналогії в усіх трьох згаданих різновидах варіантності (*ґриффон, ґриф* [ОМ-ЕІС, с.143]; *брока, брокат, брокатель* [ОМ-ЕІС, с. 77]; *кахель, кахля, кафель* [ОМ-ЕІС, с.217] та ін.), що пояснюється самим статусом терміна як мовної універсалії.

Отже, проведений аналіз мистецьких термінів засвідчує наявність доволі розгалуженої системи паралельних номінацій, що зумовлено самим процесом формування української мистецької терміносистеми. Практика вживання двох (а подекуди і трьох) варіантів мовної одиниці, переконує в доцільності і необхідності подальшого вивчення цієї проблеми. На нашу думку, дослідження причин та особливостей вияву варіантності сприятиме унормуванню і стандартизації аналізованої терміносистеми, а також дозволить частково усунути її під час лінгвістичної уніфікації термінів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Боярова Л.Г. Терміни-варіанти в українській загальномовній лексикографії: нормативний аспект. *Термінологічний вісник*. Київ, 2013. Вип. 2(1). С.189-195.

Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика

2. Василяйко І.Ю. Лексико-семантичні відношення в українській термінології кіномистецтва. *Термінологічний вісник*. Київ, 2013. Вип. 2(3). С.113 – 119.

3. Кочан І. Варіанти і синоніми термінів з міжнародними компонентами. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія "Проблеми української термінології"*. 2008. № 620. С.14-19.

4. Лейчик В.М. Терминоведение: предмет, методы, структура. Москва: ЛИБРОКОМ, 2009. 256 с.

5. Михайлишин Б.П. Парадигматические связи и функциональные особенности украинской терминологии изобразительного искусства (антонимические и синонимические отношения) : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.02. Київ, 1990. 17 с.

6. Михайлова Т.В. Семантичні відношення в українській науково-технічній термінології: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Харків, 2002. 218 с.

7. Поліщук Н. Мистецька термінологічна лексика в газетному тексті (на матеріалі газет "Дзеркало тижня", "Газета по-українськи", "Високий замок", "Скриня"). *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія "Проблеми української термінології"*. 2012. № 733. С. 216-222.

8. Радченко О.І. Мовна норма і варіантність в українській науковій термінології : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Харків, 2000. 203 с.

9. Хархан І. Мистецька термінологія в текстах друкованих ЗМІ (на прикладі журналу "ART-Ukraine". *Стиль і текст*. 2013. Вип. 14. С. 278-286.

10. Хруцкая Н.В. Конкуренция сосуществующих вариантов языковых единиц в процессе эволюции литературной нормы (лингвопрогностический аспект): монографія. Київ: Освіта України, 2008. 372 с.

ДЖЕРЕЛА

ДУМ-2 – Декоративно-ужиткове мистецтво. Словник: у 2 т. / Я.П. Запаско; І.В. Голод та ін. Львів: Афіша, 2000. Т.1 364 с.; Т.2. 399 с.

МКТС – Ничкало С.А. Мистецтвознавство: короткий глумачний словник. Київ: Либідь, 1999. 208 с.

.....

ОМ-ЕІС – Образотворче мистецтво: Енциклопедичний ілюстрований словник-довідник /упор. А. Пасічний. Київ: Факт, 2007. 680 с.

REFERENCES

1. Boyarova L.H. *Term variants in the Ukrainian general lexicography: normative aspect* [Terminy-varianty v ukrayins'kiy zahal'nomovniy leksykohrafiyi: normatyvnyy aspekt]. Terminolohichnyy visnyk. Kyiv, 2013. Vyp. 2 (1). P.189-195.
2. Vasylyayko I.U. *Lexico-semantic relation in the Ukrainian terminology of cinema art* [Leksyko-semantychni vidnoshennya v ukrayins'kiy terminolohiyi kinomystetstva]. Terminolohichnyy visnyk. Kyiv, 2013. Vyp. 2 (3). P.113-119.
3. Kochan I. *Variants and synonyms of terms with the international components* [Varianty i synonimy terminiv z mizhnarodnymy komponentamy] Visnyk Natsional'noho universytetu "L'vivs'ka politehnika". Seriya "Problemy ukrayins'koyi terminolohiyi". 2008. № 620. P. 14-19.
4. Leychuk V.M. *Terminology: subject, methods, structure*. [Termynovedenye: predmet, metody, struktura]. Moskva: LYBROKOM, 2009. 256 p.
5. Mykhaylyshyn B.P. *Paradigmatic relations and functional features of the Ukrainian terminology of fine arts (antonymic and synonymous relations)* [Paradyhmatycheskye svyazy y funktsyonal'nye osobennosti ukraynskoy termynoleksyky yzobrazytel'noho yskusstva (antonymycheskye y synonymycheskye otnoshennya)]: avtoref. dys. ... kand. fylol. nauk: 10.02.02. Kyiv, 1990. 17 p.
6. Mykhaylova T.V. *Semantic relations in the Ukrainian scientific technical terminology* [Semantychni vidnoshennya v ukrayins'kiy naukovotekhnichnyy terminolohiyi]: dys. ... kand. fylol. nauk: 10.02.01. Kharkiv, 2002. 218 p.
7. Polishchuk N. *The art terminological vocabulary in the newspaper text (on the material of the newspapers "Dzerkalo tyzhnya", "Hazeta po-ukrayins'ky", "Vysokyy zamok", "Skrynya")* [Mystets'ka terminolohichna leksyka v hazetnomu teksti (na materiali hazet "Dzerkalo tyzhnya", "Hazeta po-ukrayins'ky", "Vysokyy zamok", "Skrynya")]. Visnyk Natsional'noho universytetu "L'vivs'ka politehnika". Seriya "Problemy ukrayins'koyi terminolohiyi". 2012. № 733. P. 216-222.

8. Radchenko O.I. *Norm and variantion in the Ukrainian scientific terminology* [Мовна норма і variantnist' v ukrayins'kiy naukoviy terminolohiyi]: dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.01. Kharkiv, 2000. 203 p.

9. Kharkhan I. *Art terminology in the printed media (on the example of the ART-Ukraine magazine* [Mystets'ka terminolohiya v tekstakh drukovanykh ZMI (na prykladi zhurnalu "ART-Ukraine"). Styl i tekst. 2013. Vyp. 14. P. 278-286.

10. Khrutskaya N.V. *Competition of coexisting variants of linguistic units in the process of the language norm evolution (lingvo-prognostic aspect)* [Konkurentsyya sosushchestvuyushchykh varyantov yazykovykh edynyts v protsesse évol'yutsyy lyteraturnoy normy (lynhvoprohnostycheskyy aspekt)]: monohrafiya. Kyiv: Osvita Ukrainy, 2008. 372 p.

RESOURCES

DUM-2 – Dekoratyvno-uzhytkove mystetstvo. Slovnyk: u 2 t. / YA.P. Zapasko; I.V. Holod ta in. Lviv: Afisha, 2000. T.1 364 s.; T.2. 399 s.

MKT·S – Nychkalo S.A. *Mystetstvoznavstvo: korotkyy tлумachnyy slovnyk*. Kyiv: Lybid', 1999. 208 s.

OM-EIS – *Obrazotvorche mystetstvo: Entsyklopedychnyy ilyustrovanyy slovnyk-dovidnyk /upor. A. Pasichnyy*. Kyiv: Fakt, 2007. 680 s.

Дата надходження до редакції – 06.04.2018 р.

Дата затвердження редакцією – 18.05.2018 р.